

# Stien

## Dimmu Borgir

Svunne tider pajokuns vei  
Der over høye klipper og fjell  
Har merket den med stov og aske  
Fra dengang alders hirder  
Vandret på disse kanter Her gandrøys bergtroll trampet frem  
I ondt og strøt et tussefølge  
Hvor ferdafolk fant stor en visdom  
Om landets skogsliv og mørke sider  
Her på stien som bukter seg uendelig frem  
Mellom berg hvor de vanskelig fremdeles  
Kan øynes i horisonten Sa storslatt det må ha vært  
Og speide ut over alt dette  
Og å vandre så alene og fri  
En høstkveld i en kald og lett take  
Slik som mange for meg har opplevd  
Og som mange for meg ha verdsatt Men minner blir glemt av tidens gang  
Og lite er her som det engang var  
Her som ellers har blader visnet  
Men falt ned på en forfallen jord  
Hvor drommer og liv har dødd ut

Lyrics provided by

<https://damnllyrics.com/>